

სადღაც, ოდესღაც

ოდესღაც, სადღაც მარტოობაში
გულით ამომსკდა სიმღერა წყნარი.
ჩემი სიმღერა ქვითინი იყო,
რულით ობლობას კვნესოდა ქნარი.

ზანი გავიდა. გადამავიწყდა
სიმღერა სადღაც. ოდესმე თქმული,
სანამ არ ვპოვე მეგობრის გულში .
ღრმად ჩაქსოვილი და შენახული

ერთხელ, როდესაც გზად მივდიოდი.
მე მოვისმინე ჩემივე ნაღველი
.ყრმობის ოცნებით გატაცებული,
ყმაწვილურ ვნების გამომსახველი.
და ვერ ვივიწყებ ქალწულის სახეს
სადღაც, ოდესმე ფიქრში ზმანებულს,
შემდეგ ახდენილს სინამდვილეში,
მაგრამ რა ძლიერ დაგვიანებულს.